

46. szám.
November 17-én, 1866.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr.—
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVII. kötet.

A buritai kandúrhoz.

Segits, háromszor három múzsa engem ;
Gyarlón az Ő dicséretét ne zengjem,
Ki fajából annyira kitarkállik,
Hogy párja nincs Kárpáttól Adriáig.

Nemes lény! . . . vagy hogy is szólítsalak,
Hogy ne profanáljon meg ez ajak ? !
Kék véredet én, ládd, ha van, sem értem
Nyomozni Pháraók idétti érben.

Ám hadd fitymáljon a sok Don Quixotte,
Ha nincs kutyabőrös armálisod,
Mert ősd más egérvérnél nem ontá :
Jegyét a genius irhádra nyomta.

Az vagy, szőröstül-bőröstül nemes,
Pompás *mausoleumra* érdemes.
(Honny soit, a ki e szóban itt
Tán czélzatos germanismust gyanit.)

Hamvad fölé azt em . . . ah dőre én,
Hogy a „sic vos“-t perczre is feledém! . .
Emelhetünk mi mausoleumot,
Mig akadnak Phrixosok, Barnumok !

Elviszik bőröd túl Neptun-szabta mesgyén,
S őrzik, Humbug berkében felfüggesztvén,
Ki e Colchisba érte vitorlázzon,
Hajh, lesz-e köztünk és ki lesz a Jázon ! ?

Hanem bezzeg kerekedik vita :
Jakabszállás szült-e, vagy Burita ?
Miskolezson laktál-e, vagy Kótajon,
S nem Becskerek nevelt-e fel valjon ?

Dobreczennek sem a Csokonai
Szobra fogja hírét fenntartani ;
Te pályanyertes tarkaságod fogja,
Mint a Kisujszállását a túzokja.

S ha majd a földön egy kandúr se nyávog,
Hős rokonaiddal feledvék a zuávok,
Miskolez, Magenta rég a tengerfenéken,
S nyomunk se lesz se Homérnak, se nékem.

Nymbusod fönmarad, mint fönlebeg
Beirt papirlapot rejtő üveg,
Mig szerzői e parteczédulának,
A hajósok rég tengerbe fulának.

Lédeczi Gyökér.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

A mind nem ír semit!

Az a sok program. Aztan hoszu. Aztan legalab volna rövid. Miirt nem sürgetik enge-
met, hogy agyam in programot? In tudnam igazan, csak sürgetne valaki.

Had micsoda? Nemzetisigi kirdis? ugy izz tiz esztendő mulva mar nem lesz nemzetisigi kirdis; vasutak ugy összekevernek nemzeteket, mint bor meg savanyuviz, is akor tudostársasag fogja csinyalnyi olyan nyelvet, a kibe minden embernek bene lesz a maga nyelve.

Azutan parlament? Tiz esztendő mulva mar ugy se lesz sehöl ocska institutio, országgyűlis, hanem minden valasztokerületbe megy tökiletesitet telegraf, azon directe maguk valasztok bemondanak kivansagaikat, telegraf vigin lesz telefon, azon ministerium meghallgat, mit akarnak; telefon meleté lesz tele-fiok pinzel, abul csak küldi nekik telegrafon visza.

Pinzünkel, virünkel mi történik? Ki fogja arul kiabálni tiz esztendő mulva? Mar akor aluminiumbul csinyalnak pinzt, menyit kel, nem lesz arany, ezüst legnemesebb metallum, aluminium kiszül csak tím földből, agyagbul; pinzügyminister minden agyagdombot atvaltoztatja kapitalisnak, publicum csak fogja könyörögni, hogy ne csinyalja mar minister több pinzt labunk alul ki. Katona pedig mar ipensigel nem lesz tiz esztendő mulva; mert akor csak lesznek göz-vitezek vasbul, a kik lüvöldöznek tüzpuskával magnesés golyobisokat, a kívül nem kel cziloznyi, migizs elensiget megtalal, is lesznek electricus agyuk, a kik electrica batteriaval lesznek öszekötetisbe, s hadügyminister

csak oda al klavier meli, is melyik agyut el akar sütnyi, anak bilentyut megnyom, ha akarja agyival töbssör lünyi, csinyalja bilentyun trillert, publicum odaben Biesben csak fogja hallgatnyi concertet, odakin pedig lesz ütközet minden katonasag nélkül. Hat mar ki nyughatlankodna magat e miata ara rövid időre?

A mi pedig statusadosagokat illeti: no mar ez csak igazan együgyü dolog. Nagyön esudalkozom magamat rajta, hogy anyi okozs ember közül nekem kelet utolyara izz ragyünyi. Hat semi se könyeb a nalanal. Statuspapirosok most alnak 66-on. Vegyen meg status valamenyit 66-on. Mas nap agyon ki megint valamenyit al pari. Mar nyert rajta egy harmadriszt. Esztendő mulva megint kel valamit csinyalnyi, hogy lemenyen cursus 66-ra: akor megint ösze kel vasarolnyi, megint kiadnyi al pari 100 forintba. Igy három esztendő elmulva, egisz adosag eltörlesztödik. — Ha it nem kel projectumom, majd elviszem Amerikaba. Ugyizs nagyön könyü lesz mar ezutan utazas: mikor fiatal magnas urak lesznek hajoskapitanyok: ot azutan nem kel fizetnyi vitelbirt, hanem mig ebid, vasora izz lesz ingyen egisz uton; mert azt mig az öreg apam sem halota, hogy ha in magnas barátom uramhoz megyek vendignek, hat mig akor in fizesek izz. Söt megkivanok, hogy nekem cziganybanda izz legyen a gözhajon, a ki muzsikaljon, hogy legalab legyen kinek anyi boravalot. Ilyen gözhajon szivesen utazok. Hanem az item asecuraltatom ithon.

alazatos szolgaja

Tallérossy Zebulon.

Orosz népdalok.

I.

Szerettelek asszony,
Uram felesége,
Hej, de rajta kaptak,
S meglakoltam érte.

Ne kívánd, hogy lássam
Hát a férjed házát;
Végre is az embert
Még megkancsukázzák.

II.

Elveszlek én feleségül
Szépséges leányka,
Aztán majd meglátom, egy szál
Hajadat ki bántja?!

Ahhoz csak én nyulok, ne félj
Szépséges leányka,
Mikor tudnillik a magad
Java ugy kívánja.

Tormaházi Szatyr.

Levél Linczből Tallérossy Zebulonhoz.

Spectabilis barátom uram! Bár a minap Spectabilissel az industria terjesztése tárgyában közölt combinatióimat eddigelé sem approbálni, sem pedig refutálni nem méltóztatott, mégis in ulteriori progressu itineris szerzett további tapasztalataimat Spectabilissel annyival inkább szükségesnek tartom communicálni, mivel meggyőződtem a „contra administrationis bureaucaticae ordinem“ minálunk szórni szokott inventióknak fundamentum nélküli voltáról. — A persvasiómra annyi influxust gyakorló casus a következő: Speperau nevezetű helység circumferentiában egy reparatiót igénylő hid találtott; Speperau Communitas Vorstandja a casust a Bezirksamtnek oly propositióval jelentette be, hogy a Communitas a hid reparatióját 12 forintért teljesíteni fogja. Miután azonban a 12 forint, a Communitasnak ad vires 10 forint definiált expensurák körét excedálta, a Bezirksamt az egész negotiumot a Bezirksbauamthoz pro danda opinione inviálta, oly meghagyással, hogy a super peractam oculationem szóló protoculumát sine mora substerrálni ne terheltessek. Ennek megtörténte után a competens Bezirksamt az összes actákat az Oberstadti Stadthaltereinak ad accord — vagy minuendo licitacionalis pertractio meghatározása okáért, comite opinione referálta, mely a provincialis Baudirectionsamt által, a questionatus Baugegenstand felől szóló Bezirksbauamt opiniójának elrendelt superrevisiója után, a minuendo licitacionalis pertractatiót helybenhagyta oly intimatióval, hogy az ex templo iuxta consuetam normam megtartassék. Igaz, hogy ez officiosus 'pertractatio alatt a hid összeroskadt, de azért nem lehetett az officiumokat, hanem a hidat okozni, mely be nem várván a conformiter ordini praescripto folyó officiosus pertractationak conclusióját, inopinatue összedőlt.

Naturaliter ezen előre nem látható incidens az egész most describált pertractationak ismételtetését necessáriussá tette, melynek conclusiója után a minuendő licitatio valósággal meg is tartatott oly eventussal, hogy az Oberstadti murariorum Magister Kalklöschcher, a hidnak a Bauamt planuma szerinti leendő reconstruálását 145 forintért kilicizálta.

Miután azonban a kérdéses hid practicus construálásának költsége a már ratificált expensarum praeliminárét 21 forinttal túlhaladta, ennek rectificatiójára a Collaudinungsbefund féle procedura a Bezirksamt által licitáltatván, az egész casus ismét egészen a Stadthaltereiig pro ratificatione substernáltatott, honnan az decretáltatott, hogy a Speperau Bezirksamt interventi-

ója után, az Oberstadti Baudirectió által adjustált Gesamtdienstbetrag cum 145 plus 21, a Collaudinungs-erhebungen által pussirozott forinttal, ergo in summa cum 166 forint a Bauunternehmer Kalklöschcher urnak a Speperau Stairamts cassából kifizetessék.

Azok, kik adhuc existente comitatensis administrationis ordine, mindent csak via summaria, és sine omni rationali controlleria et interventione officiorum, brevi manu és rögtön elintézni megszokták vala, e casusból tanulhatnának, hogy a státus a magistratualis individuumokat azért salarisálja, hogy indefatigabiliter dolgozzanak, mi csak akkor történhetik, ha a legesekélyebb causa is minden forumokon keresztülvitetik addig, míg mindaz exhauriáltatik, mi a különféle paragraphusok által a Geschäftsgang precisióra nézve praescribáltatik. Minek applicálna különben a bureaucaticus státus annyi Beamtereket, ha azok nem volnának képesek maguknak in omni emergente casu, ex praescripta norma pertractationis annyi munkát creálni, a mennyi az ordo publicus fenntartására szükségeltetik. Commendálok az előbb felhozott casust Spectabilis figyelmébe, ha a dietalis pertractatióban, de comitatum organisatione, participálni fog, hogy a bureaucaticus systemát perhorrescáló nagyszáju oppositiónak megfelelőhessen, mely ellene solummodo azért zúgolódik, mert az mindenhol és mindenütt quantum satis de fructifero labore teremteni tud.

Azon felhozható ellenvetés, hogy a kérdéses hid, mely az officiosa pertractatio előtt 12 forintért construálható lett volna, durante pertractatione összedőlt, és így csak 166 forinttal construáltathatott, nem ponderál semmit, ha a Bezirksamt, Bauamt, Rationaria, a Baudirectio és Stadthalterei conceptusait, correspondentiáit, relatióit és Erledigungjait, meg a geometrák és más ex officio artis peritusok oculatáira, estimatiókra, praeliminárékra és a praeliminárék ratificatióira fordított időt calculusba vesszük — melyek hasznos productuma a hid construálására fordítani kellett nagyobb sommából apparitive emanáló damnumot tökéletesen elidálja.

Ha in ulteriori itineris decursu még valami importantans communicálni valóval találkozom, azt nem fogom elmulasztani notificálni; és addig singulari cum venerationis cultu maradok Spectabilis barátom urnak,

Kelt Speperau helységében 1866-dik, a szabad pálya pedig 2-ik évében, october hó 24-én

alázatos szolgálja

Várlaky de Sándorfalu,
táblaliró.

Az uj termés.

- No urambátyám, ma hát megkóstoljuk az uj termést.
- Ajjaja! Az az uj termis!
- Hát talán már ismeri urambátyám?
- Nem in, hanem a koresmarost igen.

Az iskolapadról.

Th. kedélyes tanár volt, a B—i egyetemen a természettant adta elő. Egykor vizsga alkalmával valakinek egy képletet kellett volna bevezetni, de — nolens volens a tudomány nem akarván megfészkelni agyában, biz ő nem tudta. Az elejét megsugták neki, ő nagybölcsen utána mondta, de felírni nem volt képes.

- Nos hát ön nem tudja a képletet leírni?
- Igen, azaz kérem én fejszámoló vagyok.
- Valóban?
- Igen.
- Tehát ha majd valami, hihetőleg nagybecsü

munkát akar valahová benyújtani, a fejével együtt fogja elküldeni?

Mis alkalomkor a kérdezett csak idő multával tudott felelni; t. i. mikor már megsugták.

- S. úr, *terjed a hang a levegőben?* kérdi tőle Th.
- Igen, volt a válasz.
- Nemde ön is észlelte jelenleg?

K. nagy gavallér volt, az előadásokra nem igen szokott figyelni, legtöbbszörire fecsegéssel tölté az időt. Egykor épen ebbeli mulatságát folytatá, midőn Th. fel szólítja:

A sok beteg ember.

— Ugyan gyönyörű kompániában kell kitelelnem! Egyik göthösebb, mint a másik; egyik miatt ajtót, másik miatt ablakot nem lehet nyitni, — bizonyos, hogy megöl az unalom, vagy megfojt ez az ispita-levegő.

— Mit gondol K. úr! ha két hanghullám találkozik, mi áll be akkor?!

— *Csend*, — lön a válasz.

— Igen? ez valóban kívánatos lenne.

Kérdi a tanár egykor egy jól megtermett diáktól:

— Mondja meg miből áll a növény?

— Hát, hát... izé mond ez ingadozva, — sejtből.

— S miből táplálkozik? kérdi tovább.

— Sejtből.

— Hát a sejt, — folytatja a tanár, — micsoda tutajdonképen?

— A sejt? Hát... izé... no! sejt.

— Ugy látszik barátom ön mindent csak *sejt*?

Szabad fordítások.

Francoziából:

„Aprés moi le déluge.“

Magyarul:

„A ki utoljára jön, tegye be az ajtót.“

Latinból:

„Si fractus illabatur orbis, inavidum ferient ruinae.“

Magyarul:

„Haragszik a gazda, hogy mi itt mulatunk: Hejh! vigye el a házat, de mi itt maradunk.“

„Mutari nunquam.“

Magyarul:

„Kutyából nem lesz szalonna.“

Egy mákos kalács története.

(Vége.)

XIII.

Pontyfy ur megy stempléért.

XIV.

Pontyfy ur bezárva találja a postahivatalt.

XV.

Megy a trombitás postakocsi, — Pontyfy ur előveszi a katulyából a kiflit, s fejbe dobja vele a postakocsist.

XVI.

Pontyfy ur ezért konfliktba keveredik a közbátorságra ügyelő hatóságok egy közegével; ugyanis egy hosszú drabant galléron ragadja, hogy meri megtámadni a szekérposta kocsisát, nem tudja, hogy Statárium van? Tessék hüvösre sétálni.

XVII.

Pontyfi ur mutat egy megmaradt kiflit a drabantnak, hogy ereszsze szabadon, neki adja a kiflit. A drabant még jobban megharagszik, hogy merészli a közbátorságra ügyelő hatóság egy közegét megvesztegetni akarni. Már most tessék még jobban a hüvösre sétálni.

XVIII.

Pontyfy ur lehorgasztott fővel kullog a hosszú drabant előtt. Meglát a kofák közt egy guggoló nagy puttonyu asszonyt.

XIX.

Pontyfy ur menekülésre gondol — beleugrik a puttonyba.

XX.

A drabant azt hiszi, hogy a puttonyos asszony szövetséges czinkosa Pontyfy urnak, — maga előtt kíséri a puttonyos asszonyt is, kinek puttonyából Pontyfy ur kapálózó lába kilátszik. Pontyfy ur azonban furfangossággal törte fejét — fölséges eszmére villanván azon tapasztalatra, hogy a puttony fekeke inog, sőt egy darabja már ki is lyukadt, minek következtében a támadt lyukon kémlelődvé kitekint.

XXI.

Pontyfy ur, — a mint a büszkén lépdelő, s orrát fennhordó drabant a magasba néz, — bátorság adta elszántsággal a földre rugaszkodik; a drabant észrevétel nélkül elhalad mellette.

XXII.

A drabant megérkezik a városi kapitányi hivatalba, alássan jelentvén a hivatalnok uraknak, hogy egy vakmerő esendhaborítót fogott, ott van a puttonyban.

XXIII.

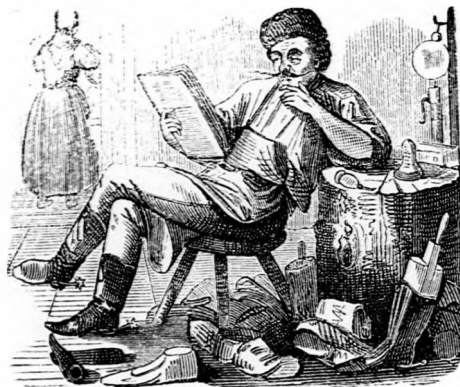
A puttonyt a földre fektetvén, az egyik hivatalnok betekint, s azt mondja, hogy ő sem semmit, semkit nem lát a puttonyban. A drabant azt mondja, benn kell lenni Pontyfy urnak.

XXIV.

A hivatalnok urak szigorú szemleletartást határoznak, — a legelső hivatalnok ur maga néz be még jobban a puttonyba — azután még jobban — míg a tulsó oldalon egyszer csak kiér abból, utána a többi tisztársai is rang szerinti sorban.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Furesa akadémiai cursus, a hol a dé-ákokkal mingyárt az exámenen kezdük.

— — No ez lesz az a hét, a melyiknek huszonhárom napja van! (Melyek azok?) Hát a hét rendes, meg a tizenhat *Landtag*.

— — (Mégis jobb kilátások között kezdődik az idei országgyűlés, mint a tavalyi; akkor azt az irtóztató sok verekedést, mit a választók elkövettek, borzasztóság volt hallani.) No majd most a követek maguk fognak verekedni.

— — (Tehátlan a nagyon emlegetett keleti zürzavorból nem lett valami nagy dolog.) Nem ám. Ezuttal a nagyhatalmak csak *krétára* játszottak.

— — (Furesa dolog ez a diplomácia! Csak most verekedtünk az olaszokkal, meg a francziákkal, s ma már arról beszélünk, hogy szövetezni fogunk velük.) Hát az ugy van, mint a tarokban; hát a melyik ki mondja az ultimot, az ellen a másik kettőnek contrázní kell, ha még ugy egymás ellen voltak is az elébbeni partieban.

Isztrikuez és Nasszalmicseszkul.

I. No hát! Mit fogunk mink mondani az országgyűlésen?

N. Attól függ, hogy mit mondanak majd a németek?

I. Hát a németek mit mondanak?

N. Attól függ, hogy mit mondanak a magyarok?

I. Hát a magyarok mit mondanak?

N. Attól függ, hogy mit mondanak a németek?

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országút 13. sz. 2-ik emelet.)

Milyen szép ...!

Milyen szép és nyugodalmas
Állás jutott minékünk!
Igazán a mások sorsát
Nincs miért irigylenünk.
Mig azoknak tüzes vére
Nyugtalanul fut, kering,
Zárt ajkakkal hallgatunk mi,
Mint a beszózott hering.

Mikor azok verekedtek,
Fejünknel, s lábunk alatt,
Nyelvünk, mint koporsóba zárt
Tetem, csendesen maradt.
Custozza méla szemüinkből
Nem esalt ki örömtüzet,
S nem sirtunk, hogy Königrätznel
Annyi testvér elesett ...

Fájt, — de azért mégis, mégis
Megálltuk, hogy hallgatánk,
A világ színjátékának
Néma nézői valánk.
Letüntek a napok, hogy ott
Mi állottunk a padon;
Most már a hősködés helyett
Jobb talán a nyugalom.

S minek hát a pálya nyitva?
Minek sikra szállani?
Mért nyittatnak ujjal fel
Csukott ajkunk zárjai?
Hogy kakasként elkiáltunk:
Itt a reggel, keljetek!
Aztán lezárjuk csendesen
Ismét a kinyílt szemet?

Tormaházi Szatyr.

Szerkesztői sub rosa.

Lédeczi Gyökér, Potrohos Uszubu lakását sziveskedjék tudatni velünk.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1866

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Polák.*